

U C H W A Ł A nr IX/128/2019

Rady Miejskiej Leszna z dnia 30 maja 2019 roku

w sprawie : nadania nazwy ulicy w rejonie ulic Osiedle Wieniawa i Kąkolewskiej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506) Rada Miejska Leszna uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Ulicy położonej w rejonie ulic Osiedle Wieniawa i Kąkolewskiej nadaje się nazwę:

Jana Długosza

2. Usytuowanie ulicy w terenie określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Leszna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Tomasz Malepszy

UZASADNIENIE

do Uchwały nr IX/128/2019 Rady Miejskiej Leszna z dnia 30 maja 2019 roku

w sprawie : nadania nazwy ulicy w rejonie ulic Osiedle Wieniawa i Kąkolewskiej

W związku z wydzieleniem zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym uchwałą nr VIII/72/2003 Rady Miejskiej Leszna z dnia 29 kwietnia 2003 r. terenu pod drogę publiczną zachodzi konieczność nadania nazwy nowej ulicy na terenie Leszna. Teren pod ulicę dla której podjęta zostaje uchwała o nadaniu nazwy został oznaczony w wyżej wymienionym miejscowym planie jako „KD” – tereny dróg publicznych – dojazdowych. Nowo wydzielona droga publiczna zgodnie z uchwałą nr V/64/2019 Rady Miejskiej Leszna z dnia 13 stycznia 2019 r. została zaliczona do kategorii dróg gminnych. Działki wydzielone pod drogę publiczną – dojazdową stanowią własność Miasta Leszna oraz Wojewody Wielkopolskiego.

Biorąc pod uwagę lokalizację ulic – rejon ulic Osiedle Wieniawa i Kąkolewskiej wnioskuje się o nadanie nazwy Jana Długosza, nawiązującej do nazw ulic występujących na przedmiotowym obszarze.

Podjęcie uchwały nadającej nazwę ulicom jest celowe i w pełni uzasadnione, ponadto pozwoli na wprowadzenie właściwej numeracji porządkowej nieruchomości.

Nota biograficzna:

Jan Długosz (**herbu Wieniawa**) urodził się 1 grudnia 1415 roku w Brzeźnicy w ziemi sieradzkiej, w niezamożnej rodzinie szlacheckiej Jana Długosza z Niedzielska. Długosz rozpoczął swoją edukację w szkole parafialnej, w miejscowości Nowy Korczyn. Po zakończeniu tego etapu nauki, młody Jan podjął studia na Akademii Krakowskiej. Nauki pobierał przez trzy lata, ale nie udało mu się zdobyć żadnego tytułu. Podjął pracę w kancelarii biskupa Zbigniewa Oleśnickiego w Krakowie, gdzie pełnił funkcję notariusza. Współpracował z duchownym od roku 1433 do 1455. Był jego prawą ręką i jednym z najbardziej zaufanych pracowników. Kiedy zmarł Oleśnicki, Długosz poświęcił się służbie królowi Kazimierzowi Jagiellończykowi. Został on wychowawcą jego synów. Funkcję tę piastował od roku 1467. Jako, że był osobą wykształconą, elokwentną i godną zaufania, król powierzał mu odpowiedzialne zadania. Jednakże tym, czym zasłynął w historii Polski, a zwłaszcza literatury i historiografii, były jego publikacje dotyczące dziejów naszego kraju.

Jednym z najważniejszych dzieł, jakie wyszło z pod pióra Długosza, były „Roczniki, czyli kroniki sławnego Królestwa Polskiego” czy „Życie św. Stanisława biskupa krakowskiego”, a także szereg prac dotyczących np. herbów polskich, wyglądu chorągwi odebranych Krzyżakom pod Grunwaldem, czy spis majątków Kościoła.

Dzieła Długosza są nieocenionym źródłem wiedzy o epoce. Nie tylko dostarczają informacji na temat sytuacji politycznej kraju, ale dają pełny obraz państwa. Możemy z nich poznać mentalność ówczesnych Polaków, ich kulturę, a nie wyłącznie wydarzenia historyczne i okoliczności ich zajścia oraz skutki podjętych działań.

Na krótko przed śmiercią Jan Długosz otrzymał nominację na arcybiskupa lwowskiego. Jednak nie doczekał zatwierdzenia papieskiego. Zmarł 19 maja w roku 1480 w Krakowie, gdzie też został pochowany. W 1880 roku jego szczątki przeniesiono z katedry wawelskiej do Krypty Zasłużonych na Skałce.

Opracował:

Wydział Geodezji, Kartografii i Katastru